

ר"ת	יציאה	כניסה
21:04	20:29	19:12
21:01	20:32	19:27
21:04	20:34	19:22
21:02	20:29	19:30

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת שלח לך • י"ט סיון תשפ"ב • גליון 776

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

אם כן מדוע זה כל כך חמור להיות בעצבות? כי תכלית האדם והבריאה היא האמונה. והאמונה לא נמדדת בשעה שאתה מצליח. אדרבא, האמונה נמדדת דווקא בשעת הירידה והנפילה.

רק אז מתגלה אם אתה חי באמונה או לא. ומכיוון שבן המלך עצוב בשעה שהוא מאבד את המלוכה הוא בעצם מראה שהוא חשב שהמלוכה שייכת לו; הוא לא ידע לקשר את הכול לקדוש ברוך הוא, וממילא הוא רחוק מהאמונה בתכלית הריחוק וזה היפך התכלית שלו והתכלית של הבריאה.

ואיך המלך שמח כאשר בנו נופל? נכון שהמלך הוא גם אבא, אבל הוא קודם כולו אחראי על הממלכה ורוצה בטובת העם והעולם. הוא מינה את בנו למלך כי הוא האמין שבנו ראוי לכך, אבל אם בנו לא חי באמונה ולא מגלה את האמונה בהתנהגותו - זה מלך שמזיק לעם ולעולם.

ומדוע המלך הזקן אומר את זה בטכס ההכתרה? מכיוון שכדי להצליח לעמוד בניסיון כל כך קשה, זו עבודה שצריכים לעבוד עליה כבר מרגע ההכתרה. ההדרכה לא מתייחסת לרגע המשבר, אלא היא מעשית כבר עכשיו, בתחילת המלוכה, המלך הצעיר חייב להפנים ולהכיר ולהזכיר לעצמו מידי יום שהוא רק שליח של הבורא ושהמלוכה לא שייכת לו.

העמידה בניסיון תלויה בזה.

לשמוח בכל מצב

בשבוע שעבר כתבנו שאמונה היא הכרת הטוב. אמונה היא להכיר במציאות שהבורא טוב והוא עושה רק טוב. רק מי שמכיר טובה לבורא בכל יום ויום מימי חייו - רק הוא חי באמת את המציאות שהכול שייך לבורא עולם, ורק הוא יכול להיות בשמחה תמיד גם בפילות ובזמנים קשים.

החיים מלאים זמנים קשים. כאשר הכול מתנהל על

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

פגישת ההנחיה

משבר. אם כך, מדוע אם אדם נעשה עצוב בשעת משבר הוא אינו ראוי למלוכה?

שאלה שלישית:

שהיא קשה מאוד בעיני: כל אבא מצטער כאשר בנו שרוי בצער. כאן המלך הזקן אומר לבנו האהוב: "אם תהיה עצוב בשעה שתירד מהמלוכה, אני אהיה בשמחה על שאין אתה מלך". לכאורה המלך צריך להצטער צער כפול מכופל: לא די בכך שבנו עובר משבר קשה ומאבד את מלכותו, הוא גם שבור ועצוב - איפה הלב האבהי שמשתתף בצרת בנו? איך המלך יכול לשמוח מכך?

שאלה רביעית:

מדוע המלך אומר את הדברים האלה לבנו דווקא ברגעי ההכתרה שהם הרגעים השמחים ביותר?

מהי הצלחה?

וננסה בסייעתא דשמיא לענות על השאלות:

ראשית המעשה הזה הוא משל על חיי האדם בעולם הזה. בורא עולם נותן לכל אחד מלכות, כלומר תפקיד. והבורא הוא חי וקיים ורואה איך האדם ממלא את תפקידו.

איך אפשר לשמוח בשעה שמאבדים את המלוכה? התשובה היא, שמי שחי את האמת שהמלוכה לא שייכת לו - אף פעם לא מרגיש שהוא איבד את המלוכה. כאשר המלך זוכר תמיד שכל מלכותו היא מאת הבורא וזו רק שליחות מסוימת ותפקיד שנותן לו הבורא, והוא לא מרגיש שהמלכות שייכת לו - גם כאשר הוא נופל מן המלוכה הוא לא מתרגש, כי הוא יודע שה' נתן לו שליחות של מלך ועכשיו הוא נותן לו שליחות אחרת. **הצלחה שלו לא תלויה במלוכה, אלא היא תלויה רק בלעשות את רצון הבורא בכל מצב כרצונו.**

הנאום התמוה

באחד הסיפורים המפורסמים ביותר שלו, מספר רבי נחמן על מלך זקן שראה שבנו כבר ראוי למלוכה והחליט להכתיר אותו למלך עוד בחייו ולהעביר אליו את שרביט ניהול המדינה. זה היה טכס מרגש ושמח מאוד עבור כל הממלכה ועבור בית המלוכה.

מה שהפתיע את כולם היו דבריו התמוהים של המלך ברגעי השיא של השמחה, בנאום המרכזי של הטכס. וכך אמר המלך לבנו לעיני כל העם:

"בני היקר, יש לי יכולת לנבא עתידות, ואני יודע שאתה תיפול מכס המלוכה. ברצוני להדריך אותך כיצד עליך להתנהג בשעות הקשות הללו. למרות שמדובר בניסיון קשה ושובר, אני מצווה עליך שלא תהיה בעצבות בכלל, אלא תהיה רק בשמחה. ותדע לך, שאם תהיה עצוב - אני אהיה שמח על כך שאתה לא מלך, כי אם תהיה בעצבות, אתה בעצם מראה שאינך ראוי למלוכה; אבל אם תהיה בשמחה בזמנים הקשים - אני אהיה בשמחה גדולה ויתרה מאוד".

ארבע קושיות

זהו קטע הפתיחה מתוך סיפור ארוך מאוד. רק על הקטע הזה אפשר לכתוב ספרים שלמים. אבל אנחנו נשאל כמה שאלות קטנות, כדי להוציא מכאן מסרים פשוטים אלינו.

שאלה ראשונה:

איך אפשר להיות בשמחה כאשר אדם מאבד את כל חשיבותו ומעמדו?

שאלה שנייה:

אחרי הכול זה דבר טבעי להיות בעצבות בשעת

הצצה נדירה במתחם בניית הישיבה
"נעימות התורה"

מ' 5

החיסרון הגדול של כולנו

באמונה שלימה שהכול לטובה, ואני מבטל את השכל של הכפירה בפני השכל של האמונה!

זו דוגמה קטנה כיצד עובדים לזכות לאמונה. ואם אדם יעבוד בקביעות ובהתמדה לבטל את מחשבות הכפירה ולהתבטל לשכל של האמונה - לבסוף הוא יזכה שהאמונה תהפוך אצלו לטבע.

כאשר האמונה נעשית אצל האדם לבחינה של טבע, כאשר המוח שלו מתוכנת לראות את האמונה והלב שלו מתוכנת להרגיש את האמונה - זה נקרא שהאדם התהפך למהות האמונה.

ועיקר המלחמה בעבודת האמונה היא המלחמה כנגד הכפירה של הבכיינות. גם בפרשה הקודמת וגם בפרשה שלנו חוזרת בכיית החינם של בני ישראל, והעונשים על הבכיינות פשוט לא נגמרים. מה כל כך מגונה בבכיינות? ה"אור החיים" הקדוש מסביר, שהבכיינות פירושה כפירה מוחלטת, ואלה דבריו: "כי בכיתם וגו' - משמע כי יקפיד ה' על הבכי, וצריך לדעת: מה כיעור יש בבכי מצד עצמו? ונראה, כי טעם ההקפדה הוא לצד שהבכי יורה על חיסרון המוחלט בשלילת ההשגה.

שאם לא כן, היה להם לשאול מה? כבן השואל מאביו את אשר תאוה נפשו. וממה שבכו יורה כי הדבר מוחלט אצלם כי ה' אין לו כוח ח"ו לתת שאלתם. והוא מה שדקדק לומר 'מי יאכילנו', לומר: אין מי שיוכל עשות דבר זה. וכן תמצא בו שאמר ר"ל (ספרי) שאמר ישראל אין כוח וכו'. וזו כפירה ביכולת היכול על כל ברוך הוא."

אמת עמוקה, שבארץ ישראל ישנה סגולה מיוחדת, שהיא אוכלת את האדם והופכת אותו למהות האמונה ממש. המתגורר בארץ ישראל ומתחבר לקדושתה, זוכה להפוך ולהיות "חתיכה של אמונה"!

עיקר עבודת האמונה היא לבטל את השכל האנושי לשכל של האמונה.

ונבאר: אם היינו רואים את האמונה בעיניים הפשוטות שלנו, כלומר שהיינו רואים שהכול מה' והכול לטובה - מה החכמה להאמין? לא היה בזה שום ניסיון. כל הניסיון הוא שאדם בעיניים שלו ובהבנה שלו רואה לכאורה היפך האמונה. הוא לא רואה שהכול מה', ולא רואה שהכול לטובה. נראה לו שפלוני ואלמוני הזיקו לו, וגראה לו שמה שקורה אֵתו זה רע. וכל העבודה על האמונה היא לבטל את מה שהעיניים שלו רואות, ואת מה שהשכל שלו מבין, ולבטל את עצמו לשכל של האמונה, כלומר לשון ולומר לעצמו את העקרונות הפשוטים של האמונה: 'הרי כל מה שקורה איתי - הכול בא מאבא שבשמיים, שהוא אוהב אותי אהבת עולם, והוא אוהב אותי אהבה אינסופית, ואוהב אותי בלי גבול, ואוהב אותי בלי תנאים, והוא כולו טוב, וכולו רחמים, וכולו חסד. אם כן, וודאי שמה שהוא עושה אתי זה רק לטובתי הנצחית. לכן אני מקבל על עצמי את השכל של האמונה, ואני מאמין באמונה שלימה בשכל של האמונה ואני מאמין

המרגלים טפלו עלילות ושקרים על ארץ ישראל, ודבריהם מובאים בתורה הקדושה. רבי נחמן מברסלב שואל: איך זה יכול להיות שבתורה שהיא כולה אמת נכתבו השקרים של המרגלים? ומתריך: שאנו מוכרחים לומר שבכל השקרים של המרגלים נרמזים בדרך נסתרת דברים נכונים ואמתיים (ל"מ מז). אחד השקרים של המרגלים הוא שארץ ישראל אוכלת את יושביה, כלומר שהיא גורמת לאֵלָה שְׁגָרִים בה למצא. ורבי נחמן מבאר שגם בשקר הזה נרמזת אמת גדולה ועמוקה מאוד. ולכן לא כתוב 'ארץ הורגת יושביה' אלא 'אוכלת יושביה'. וזאת הכוונה (ל"מ קכט):

"כי טבע האכילה שהמזון נתהפך לניזון. כגון: כשהחי אוכלת צומח כגון עשבים, נתהפך העשבים לחי כשנכנסין בתוך מעיה; וכן מחי למדבר, כשהמדבר אוכל החי, נתהפך החי למדבר. ולכל מקום שנכנס לשם המזון שנתחלק להאֵיֶקָרִים, נתהפך למהות האֵיֶקָרִים ממש שנכנס לשם. כגון: החלק מהמזון הנכנס למוח - נתהפך למוח, והנכנס ללב - נתהפך ללב, וכן לשאר האֵיֶקָרִים. וזהו: 'ארץ אוכלת יושביה', כי 'ארץ' הוא בחינת אמונה, כמו שכתוב: 'שכן ארץ רועה אמונה'. וזהו: 'אוכלת יושביה', כי כשנכנס לארץ שהיא בחינת אמונה, נאכל אצלה, היינו שנתהפך למהותה".

כלומר, שבתוך דברי השקר של המרגלים נרמזת

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

שזה נעשה בצורה אוטומטית, או שיש איסור בדברי?

אף שדבר זה נעשה בצורה אוטומטית מכל מקום נחשב כמי שעושה משא ומתן בשבת ויש להחמיר לכתחילה שלא לעשות כן. ועי' שו"ת מנחת יצחק (חלק ה' סימן יד) ושבט הלוי (חלק ח' סימן ס' אות א') לגבי אתר מכירות אינטרנטי שפועל אוטומטי שהצריכו לסגור בשבת ואפ"י אם כל הקונים גיים והוא הדין לענייננו. אמנם יש מקילין בידין שלנו לגבי פקודת מניות מכיון שלא ברור שהפקודה אכן תתבצע בשבת, והמיקל יש לו על מה שישמוך. ודבר דבר (פרקי הלכה יג).

שכנים התווכחו ביניהם על אחריות נזקים בבניין, ותוך כדי יוכוח אחד השכנים הרים יד על חברו והכה אותו בפני שאר השכנים ואינו מוכן להתנצל ומחזיק ברשעו, האם מותר לצרף אותו למניין?

בגמרא סנהדרין (ניח עמוד ב') מובא "אמר ריש לקיש המגביה ידו על חברו אף על פי שלא היכה נקרא רשע, שנאמר ויאמר לרשע למה תכה רעך" והגמרא מאריכה בחומר העוון של המכה חברו, והרמ"א בשלחן ערוך (חושן משפט סימן תכ סעיף א') כתב שיש חרם הקדמונים שאדם שהכה את חברו אינו מצטרף למניין וצריכים לעשות לו התרה כדי לצרפו למניין אף על פי שלא נידו אותו בבית דין, וכן כתב הסמ"ע שם, ועל כן צריך אותו אדם לשוב בתשובה ושיעשו לו התרת קללות ולאחר מכן יהיה ניתן לצרפו למניין. ועי' בזה עוד בשו"ת ברוך שאמר (להגריב שרגא חלק א' סימן ס).

שאלות מקו ההלכה

האם אפשר לעשות נטילת ידיים במי סודה?

מכיון שהסודה אינה משנה את מראה המים וגם לא פוגם את טעם המים מותר ליטול ידיים בסודה כשאינו לו מים מצויים לפניו. אור לציון (חלק ב' פרק מ"ו הלכה ד') ילקוט יוסף (שארית יוסף חלק ג' ע"מ רצ"ה). ויש פוסקים שנוקטים שאפשר ליטול ידיים אף במשקה ספרייט שאין בו צבע מאכל. אור לציון שם.

קומקום חשמלי העשוי מפלסטיק האם חייב בטבילת כלים?

אף שהקומקום מפלסטיק, מכל מקום מכיון שעיקר הכלי הוא המזלג המחמם את המים והוא עשוי מסתכת, לכן חייב בטבילה בברכה. קובץ מבית לוי (טו. תשי"ט עמ' פ"א) בשם הגר"ש וואזנר זצוק"ל. טבילת כלים כהלכה (להרה"ג רותם אפלבוים עמ' צג). ואם חושש שהקומקום עלול להתקלקל יתן את הקומקום במתנה לגוי ויחזור וישאל אותו ממנו, כי השואל כלים מהגוי פטור מלהטבילם. הליכות עולם (חלק ד' עמ' רס"ה).

האם מותר לתת ביום ששי פקודת קניית מניות בחו"ל דרך המחשב, דהיינו שנותן פקודה למכור לא פחות מסך מסויים ולא לקנות יותר מסך מסויים מכיון

אדם שבירך על פיצה מזונות והתברר שהיה צריך לברך עליה המוציא כי לא נילווה בחלב, האם יצא ידי חובה או שעליו ללכת וליטול ידיים ולברך על נטילת ידיים והמוציא?

להלכה אנו נוקטים שאם בירך על לחם בורא מיני מזונות יצא ואינו צריך לחזור ולברך שוב. ביאור הלכה (סימן קס"ד ד"ה במקום) כף החיים (שם אות ע"ה) ברכת ה' (חלק ג' פרק ח' סעיף ב' הערה 2) ואם יכול לשמוע את הברכה מאחר עדיף. דברי בנייהו (חלק כ' סימן ז') ועי' יביע אומר חלק ח' (סימן כ"ג אות י"ב).

הנוטל ידיו לסעודה ולפני שבירך וניגב ידיו שמע ברכה מחבירו, האם יכול לענות אמן אחרי ברכתו, ומה הדין אם בירך כבר?

אם עוד לא בירך על נטילת ידיים, יכול לענות אמן וכל דבר שבקדושה. ואם בירך ועוד לא ניגב ידיו לא יענה אמן בפיו אלא יהרהר אמן בלבו, ואם כבר ניגב ידיו יכול לענות אמן או לכל דבר שבקדושה. יביע אומר (חלק ח' סימן כ').

יצאנו לטיול ובאמצע המסלול התיישבנו לאכול, והנה להפתעתנו גילינו שאין לנו מים רק סודה,

ישועה כפולה

הסיפור הבא נשמע באופן ישיר מבעל המעשה, תלמידו וחביבו של הגאון הגדול רבי מיכל יהודה לפקוביץ', ראש ישיבת פוניבז', שנסתלק לבית עולמו בשנת תשע"א. בשבוע הקרוב (כ"ו בסיוון) יחול יום הזיכרון שלו. פרטי המעשה כמובן שנוי מסיבות מובנות.

רבי שמואל - תלמידו של רבי מיכל יהודה - יהודי תלמיד חכם שפועל רבות לקירובם של עם ישראל לאביהם שבשמים, הקים באחת מערי המרכז ארגון גדול לשיעורי תורה וקירוב רחוקים. בתחום זה השקיע רבי שמואל און והון במסירות נפש.

מטבעם של דברים, מוסדות של תורה וחסד בחלקם מתוקצבים מזערית. מה שמקבלים אינו שווה ערך אף לעשירית מהוצאותיהם למען הזולת. מי כן ממסן כאלו ארגונים? יהודים טובים מהארץ ומחו"ל.

בשלב מסוים הקים רבי שמואל 'ועד יידידים', יהודים שליבים חם וער לצורכי הרוח והיו מוכנים לעזור לו בגיוס כספים באופן קבוע בלונדון. אך היה להם תנאי: "אנחנו עסוקים רבות בצורכי הקהילה המקומית. אתה חייב למנות יהודי בעל כישורים שירכז את הפעילות ויתאם בינינו בלייך".

הם המליצו על מר א' כאדם שמתאים לכך. פנה רבי שמואל לאותו אדם, הסביר לו את החשיבות הרבה הכרוכה בכך ושכנע אותו לקבל עליו את המשרה. א' נענע בראשו לשלילה. הוא עסוק מאוד ואין לו את היכולת להתמסר לתפקיד הקדוש.

אך בטרם יצא רבי שמואל מביתו, נשמע מהחדר הפנימי קולה של בעלת הבית הקוראת לבעלה. מר א' ביקש מהאורח להמתין לו ונכנס פנימה. לאחר עשר דקות שב ובפיו התניה: "ראה, אנו נשואים מספר שנים ולא נפקדנו בילדים. אם תשיג עבורי הבטחה מהרב לפקוביץ', שאתה מקורב אליו, שניפקד בבן זכר - כולי לרשות המוסדות שלך"...

רבי שמואל היה נבוך. הוא יכול להבטיח משהו? מי אמר שהרב לפקוביץ' יסכים? הוא ביקש מר א' שיבוא עימו לארץ הקודש, יכנסו יחד אל ראש הישיבה ויבקשו ממנו לפעול ישועה. לאחר מספר חודשים עמדו שניהם בחדר הקטן בבני ברק, וא' שטח את בקשתו: הבטחה לבן זכר.

מי מנחות, האמונה לא באה לידי ביטוי, אי אפשר לדעת כמה אמונה יש לך.

רק ברגע הנפילה והקושי מתגלה כמה אמונה יש לבן אדם. אבל ההכנה לרגעי הנפילה היא בכל יום בחיים. בכל יום שבו אתה מודה לה' מכל הלב על הטוב ועל הרע - אתה קונה עוד ועוד אמונה שתעמוד לך בזמנים הקשים.

ואם הגיע לך זמן קשה, חלילה, ואתה לא מצליח לשמוח - עליך דווקא לשמוח עוד יותר שמשמייים בעצם מראים לך שחסרה לך אמונה ומסקדים אותך לעבוד על המטרה העיקרית שלשמה הגעת לעולם הזה.

ולמעשה, מי שרוצה לחיות חיים מאושרים באמת בכל מצב, חייב להבין שהוא צריך לרצות רק דבר אחד בחיים האלה:

לרצות אמונה. לא מעניין אותי כלום, לא מלוכה ולא הצלחה, לא בריאות ולא פרנסה - אני רוצה רק אמונה. ההצלחה שלי היא רק להחזיק באמונה. כל הצלחה שאין בה אמונה היא כישלון, וכל כישלון שיש בו אמונה הוא הצלחה!

איפה הצדק?

פרשת השבוע שלנו עוסקת בחטא המרגלים. כאשר עם ישראל בכו בכייה של חנימ, שזה ההיפך הגמור מהכרת הטוב שהיא האמונה - הם הראו בעצמם שהם לא ראוים לארץ ישראל ולא ראוים לבית המקדש והם בעצם **גזרו על עצמם** בכייה לדורות.

חז"ל מלמדים אותנו שה' אמר לבני ישראל: "אתם בכיתם בכייה של חנימ, אני אקבע לכם בכייה לדורות" תמיד שאלתי איפה כאן הפרופורציה? מה קורה כאן? הם עשו חטא אחד וישלמו עליו בסבל בלתי פוסק לדורי דורות של אלפי שנים! איפה הצדק? איפה הישור?

אבל לפי מה שהסברנו כאן, בכייה לדורות היא **לא עונש**, אלא **זו תוצאה ישירה**. אם אתה בוכה ואתה לא מסוגל לראות את הטוב ולהאמין בבורא - אתה גוזר על עצמך חיים של בכייה, חיים של סבל.

ומידה טובה מרובה פי חמש מאות: אם אתה מאמין בבורא ומודה לו תמיד על הטוב ועל הרע, ויש לך זמן קבוע בכל יום להודות לה' ולהתפלל על האמונה ולהתקדם באמונה - אתה בעצם סולל במו ידיך את הדרך לחיים טובים ומאושרים, חיים של אושר ושמחה בכל מצב.

ונסיים במסר החשוב ביותר שיוצא מהקטע מסיפורי מעשיות שבו פתחנו. המלך אומר לבנו: "אבל אם תהיה בשמחה כאשר אתה יורד מהמלכות, אני אהיה בשמחה יתרה וגדולה מאוד".

כי אין דבר שעושה נחת רוח לה' יתברך כמו גילוי של אמונה בכל מצב!

בברכת שבת שלום ומבורך

ה ר ב
נ מ ע
מלהבטיח. אבל
בירך: "יהי רצון
שבזכות הסיוע שלך

לקירוב יהודים לבורא העולם - תזכו להיפקד בזרע קודש". מר א' היה מספיק נבון "לחטוף" את הברכה בשתי ידיים ולראות אותה כאילו כבר התקיימה. ואכן בתוך תשעה חודשים התקבל טלפון נרגש בארץ הקודש: בשעה טובה נולדו לבני הזוג תאומים - בן ובת.

אלא שהמשך פלאי היה לאותו מעשה: עשיר גדול מלונדון נכנס תקופת-מה קודם לכן למעונו של הרב לפקוביץ'. בחדר ששמע כל כך הרבה צרות נפתח מקור דמעותיו, הוא סיפר לגאון הישיש שפקידי מס הכנסה פשטו על העסק שלו, הם מאשימים אותו בהאשמות חמורות, וקרוב לוודאי שדינו ייחרץ ללא רחמים עד כדי מאסר.

הרב לפקוביץ' השתתף בצערו ויעץ לו: "סע ללונדון בחזרה, תחפש ברית מילה המתקיימת באזור מגוריך, בשעת הברית תתפלל על כך וד' יעזור". ברית בארץ הקודש אינה טובה, רק בלונדון???

הגביר שב לביתו, והנה זה פלא, במשך מספר חודשים לא הצליח להשתתף באף ברית. כאשר הזדמנה לו הברית הראשונה בה התפלל, הייתה זו הברית האמורה - בנו של א' שנוולד בברכתו של הרב לפקוביץ' זי"ע...

יומיים עברו ובתיבת הדואר שלו נח מכתב רשום שהאשמות נגדו בטלות ומבוטלות.

שומרים על קדושת ביהכנ"ס - לומדים הלכה

שינה לצורך בית הכנסת

מותר

ויש מי שמתיר אפילו לצורך

מצוה אחרת כגון לעולי רגלים וכו'

(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

הרחמנות של ה'

מה שכתבנו במאמרים האחרונים על כך שעל האדם לשתוף את עצמו, אין פרושו, שייתן האדם עונש לעצמו, אלא פרושו, שרק יודה בטעותו! וזה עיקר המשפט וחשבון הנפש שעל האדם לעשות: האם טוב עשיתי או לא? וכשרואה שלא טוב עשה, יתוודה ויתחרט על זה, ויקבל על עצמו לתקן להבא, וזהו זה! גם נמחק לו העוון וגם מקבל שכר על זה שהוא עשה תשובה. וכן אומר רבי מאיר בעל הנס, מובא במסכת יומא: אפילו יחיד שעושה תשובה, מוחלים לו ולכל העולם כלו! איזו רחמנות זו של ה' יתברך! לא רק שמוחלים לו לאותו אדם שעשה תשובה, אלא מוחלים לכל העולם כלו בזכותו! כמה שאנו מאמינים בכל מלה שאנו אומרים, קשה לתפוס את הרחמנות של הבורא, ואולי עכשיו אנחנו קצת מבינים, את מה שמובא בשם הזוהר: כשם שלגדולתו אין חקר, כך לרחמנותו אין חקר. אבל רק מי שעושה בכל יום שעה התבודדות יכול קצת להבין מה שאנו מדברים פה. אם לא, הוא רחוק מהרחמנות. כי הרחמנות של ה' יתברך, זו התפילה, וכן נקראת התפילה בארמית: "רחמי", ואם אדם רחוק מהתפילה, הוא רחוק מהקדוש ברוך הוא. אשתי שתחיה שאלה אותי: תגיד לי! איך יכול להיות שבחורים, שלמדו בישיבה עד גיל שמונה עשרה, עוזבים את הישיבה, וזורקים את כל היהדות? איך זה יכול להיות? איפה כל התורה שהם למדו? איך היא לא מגנה עליהם?

אמרתי לה: החיים מלאים בניסיונות, ובפרט בגיל הנעורים, שהתאוות מתגברות ביותר והניסיונות קשים מאד, ובפרט שזה

התבודדות ומעלת התפילה הספר של הרב שלום ארוש 052-2240696

חדש לאותם נערים, שיש להם כזה יצר הרע בוער כלפיך אש, ואין להם שום כלים להתמודד עם ההתגברות הזאת הנוראה, שלפתע נחתה עליהם. אמנם, אילו הייתה להם פגישה יומיומית עם הבורא, הם היו מספרים לו מה שהם עוברים, ומבקשים את עזרתו, וכך היו ניצולים מן היצר הרע ומתגברים עליו. וכשאין להם את ההתבודדות, ישנם ניסיונות שהם חזקים מהם, ואז הם נופלים ונופלים עד שנופלים לגמרי. כי בפרט בני הנעורים הללו, שגדלו במסגרת של קדושה ותורה, הם אינם יכולים לשתף שום אדם במה שעובר עליהם, כי הם בושים בעצמם מאד, והם בטוחים שמה שעובר עליהם מראה שהם הכי גרועים בעולם, ושאינן להם תקנה וכו'. כי כך חונכו, שמי שיש לו נפילות וכישלונות, הוא גרוע מכל, ולעולם לא קיבלו הדרכה ללכת עם התחזקות בכל מצב. לכן הם מסתירים מה שעובר עליהם, ומתמודדים לבד לגמרי עם הניסיונות הללו, הנוראים כל כך לנפשם הרכה. וכאמור, מאחר והם לא יודעים לדבר עם ה' ולבקש ממנו: תעזור לי! לכן הנכשלים. והרי נאמר: אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו, אינו יכול לו. כי כך הוא כשלא עושים שעה התבודדות: פשוט לא יכולים להחזיק מעמד בניסיונות של העולם הזה! כי העולם הזה הוא מלחמה קשה... או קלה. היא קלה למי שעושה שעה התבודדות, שהוא הולך עם ה'. והיא קשה, למי שהולך בלי ה' - מאד קשה. ועל זה אמר רבי נחמן מברסלב: עיקר כלי זינו של איש הישראלי, זה התפילה. עיקר הכלי שאותו האדם יכול להילחם במה שצריך להילחם בעולם הזה ולנצח, זו התפילה! ומי שאין לו את התפילה, אין לו שום כלי זין! ואיך ילחם בלי כלי זין? בלי התפילה?

חכם יהודה בן עטר זיע"א יט סיון

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

הצרפתי, כיהן כדיין יחידי במכנאס, ובשנת תפ"ג ישב ראשון בדין עם חכם יעקב אבן צור (היעב"ץ) שהיה לו תלמיד חבר.

חכם יהודה בן עטר חזר לעיר פאס, ועמד בראש הקהילה היהודית בפאס אולם לא חפץ לקבל משכורת מקופת הציבור והתפרנס ממלאכת הצורפות, עשיית נזמים וטבעות מזהב ומכסף. כאשר קיבל את שכרו בעבור תכשיט שמכר לא הסכים לקבל עבודה חדשה עד שהפרוטה אזלה מכיסו, יומם ולילה שקד על לימוד התורה וזכה לגילויי אליהו הנביא. הוא תיקן תקנות רבות עבור קהילתו בעניינים שונים כעניין המיסים, המסחר, הוצאות עבור מסיבות, הלוואות מגויים, ועוד. היה רגיש מאוד לסבלו של הציבור, והיה ביתו פתוח לרווחה לפני כל שואל ומר נפש.

חכם יהודה בן עטר נלקח לבית עולמו ביום י"ט סיוון תצ"ג, בהיותו כבן שבעים ושבע שנה ונקבר בעיר פאס. עם פטירתו הפך מקום קבורתו למקום שיח ותפילה בעת צרה לציבור.

חכם יהודה בן עטר חיבר יצירות רבות, חלקן נותרו בכתבי יד, וביניהן: 'מנחת יהודה' - דרשות על התורה, 'שיר מכתם' - דיני שחיטה וטריפות, דיני גט וחליצה, ספר שו"ת ופסקים, וכן מוזכר שחיבר ביאור על מדרש רבה זכותו וזכות תורתו הקדושה תהא למגן עלינו ועל כלל ישראל אמן.

חכם יהודה בן עטר נולד לאמו ולאביו באלול תט"ו בעיר פאס שבמרוקו. בצעירותו התמסר ללימוד התורה, התעלה ולמד מהרבנים חכם וידאל הצרפתי וחכם מנחם סרירו. לצרכי פרנסתו למד צורפות, ושמו יצא לתהילה כצורף מומחה העושה מלאכתו בנאמנות בין ליהודים ובין לגויים. בשנת תמ"ד (1684) נוכח לדעת כי תלמידיו, הגם שמלאו כרסם בש"ס ופוסקים, אינם יודעים לדרוש בקהל, ולכן החל מלמדם את תורת הנאום והדרוש. וחכם יהודה בן עטר היה אוספם בכל שבת בשעת המנחה, והיה דורש בפרשת השבוע, ואחריו לפי התור, היה דורש תלמיד אחר. דרשותיו אלה קובצו בספר 'מנחת יהודה'. בשנת תנ"ח מונה חכם יהודה בן עטר לדיין יחד עם רבותיו חכם וידאל הצרפתי וחכם מנחם סרירו.

בהוראת מושל מרוקו הושלך לכלא וכאשר לא היה לקהילת היהודים את הכסף הנדרש לפדיונו גזר המושל להשליכו לגוב אריות, לאחר ששהה יממה בגוב האריות וניצל החלו יהודים וגויים להעריך אותו, כינו אותו 'רבי אלקביר' [רבעו הגדול], נשבעו בשמו ואלו שנשבעו לשקר היו מתים.

בשנת תס"א נאלץ לנדוד למכנאס, יחד עם רבים מיהודי העיר פאס, לאחר שהמלך איסמעיל הטיל מס כבד על יהודי העיר פאס. גם במכנאס ישב בדין יחד עם רבותיו ועם חכמי מכנאס.

משנת תע"ג לאחר פטירת חכם וידאל וחכם שמואל

משלימים את תורת רבי חיים קנייבסקי

את השיעור העמוק ביותר היינו מקבלים לאחר ליל לימוד ארוך של הגמרא, כשהרבי היה סוגר את הגמרא... ונושק לה באהבה עזה.

"והערב נא... את דברי תורתך בפינו..."

משקאות קלים- המשך

בשבוע שעבר דיברנו על משקאות קלים- ממותקים, חשוב לדעת: דו"ח של מרכז המחקר והמידע של הכנסת משנת 2009 מצא כי מחצית מהילדים בישראל שותים לפחות משקה ממותק אחד בכל יום. הסוכר הנצרך לאו דווקא מסתתר במשקה קל או מוגז, הוא נמצא במשקה האהוב על הילדים - שוקו. בשקית ממוצעת של שוקו קנוי (225 מ"ל) יש לא פחות מ-5 כפיות סוכר!

נקודה נוספת: פעמים רבות הסוכר במשקאות ממותקים מסתתר תחת שמות שונים. אם ברשימת הרכיבים שעל גבי המשקה שלכם כתוב כי הוא מכיל פרוקטוז, סירופ, תרכיז פירות, סירופ תירס HFCS, סוכרוז או דקסטרוז, כל אלה הם למעשה שמות שונים או תחליפיים לסוגים שונים של סוכר.

מה לגבי משקאות ה"דיאט"?

נקודה נוספת שחשוב לשים אליה לב: בעוד שאנשים רבים חושבים ששתיית משקאות ה-"דיאט" עדיפה על שתיית מיצים מתוקים, הרי שגם אלה אינם בהכרח תחליף ראוי והם אף מחזקים את ההרגל לצרוך מתוק. לרוב, משקאות אלו מכילים כמויות גבוהות של ממתקים מלאכותיים, קפאין, חומרי טעם וריח וחומצות מאכל שונות.

איך ניתן להפחית בצריכת משקאות ממותקים?

ברחבי בעולם מתחילים להתייחס לסכנת המשקאות הממותקים בחומרה, ובחלק מהמדינות אף הוטל מס על משקאות אלו, בדומה למס על הסיגריות, כדי להגביל את הצריכה. והנה מספר המלצות שיכולות לסייע לאנשים להפחית

בהדרגה צריכה של משקאות ממותקים:

מתייחסים למשקאות הממותקים בדיוק כמו שמתייחסים לממתקים או לקינוח.

מתחילים למהול בהדרגה את המשקאות במים, ובכל פעם שתשתו הפחיתו יותר ויותר מהמשקה הסתוק והוסיפו בכמות המים.

מפחיתים בהדרגה את כמות התרכיז בקנקני המיצים המוגשים לילדים.

מומלץ וחשוב לתת לפעוטות לשתות מים, ולא משקאות ממותקים. אין שום צורך לתת להם תה, מיץ או כל משקה ממותק אחר. צריכה של משקאות ממותקים מזיקה לשניים, במיוחד בגיל הרך.

מגיעים אליכם אורחים או שסתם בא לכם לגנון? אפשר להוסיף לבקבוק המים האישי או לקנקנים שמגישים למשפחה או לאורחים מים עם תוספות כמו פרוסות מלפפונים, פירות הדר - פלחי לימון או פרוסות תפוז, עלי נענע, לימונית או לואיזה שמוסיפות טעם וצבע.

משקאות ממותקים? לא מכניסים הביתה!

הדרך הטובה ביותר להימנע מצריכת משקאות ממותקים ולהרגיל את כל בני הבית לשתיית מים, היא פשוט לא להכניס את המשקאות הממותקים הביתה.

מראות הקודש

כך זה נראה - השבוע באתר הבניה של ישיבת "נעימות התורה" העמלים ושוקדים באוהלה של תורה

כולנו נגאלים

הרבי מליובאוויטש נותן לנו חיזוק עצום ויחידוש גדול בעניין הגאולה. הגאולה האחרונה נקראת 'גאולה אמיתית' שאין אחריה גלות, וגאולה שלימה שבה כולנו ניגאל כמו שכתוב: "כי לא יידח ממנו נידח", ובכך היא שונה מגאולת מצרים שבה נגאלו רק חמישית מעם ישראל והייתה אחריה גלות ואכן אנו עדיין בגלות.

ולכאורה קשה היאך ניגאל כולם, הרי אנו יודעים לצערנו שיש אנשים מלאים בעבירות, כופרים וכאלה שאין להם שום מושג ביהדות, ואיך ניגאלו כולם?! אומר הרבי נלמד מיציאת מצרים. שהרי גם אז אלה שנגאלו היו אנשים המשוקעים בארבעים ותשעה שערי טומאה ועובדי ע"ז, כידוע מקטרוג המלאכים על ים סוף "הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז", וכן מיכה עבר בקריעת ים סוף ופסל בחיקו, ועוד. וכך יהיה גם בגאולה האחרונה בעזרת ה' בקרוב. אלא שעכשיו מתעוררת שאלה אחרת: אם כך, מי אלה שלא ניגאלו במצרים?

לפני שנענה נקדים הקדמה קצרה. כאשר הקב"ה שלח את משה לגאול את עם ישראל וציווה אותו "ואמרת אל פרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל, ואומר אליך שלח את בני יעבדני..." מסביר הרבי מליובאוויטש שבגאולת מצרים כל מה שנדרש מהאדם בשביל להיגאל היה רק להכיר בהקב"ה בתור אבא ולומר לו: "אבא אני מלוכלך ומטונף בטומאת מצרים, נפלתי לשאלו תחתיות, תציל אותי". זה כל מה שהיה צריך. ואלה שלא האמינו בזה ולא התנהגו כבנים היודעים שאבא אוהב ומרחם בכל מצב - הם אלה שנשארו במצרים.

ואם כך, עלינו לשאול, מה יהיה שונה בגאולה האחרונה? אולי גם בה יהיו אנשים שמסרבים להאמין?

וכאן מחדש הרבי: כל העניין שצריכים להיות בבחינת 'בנים', זה היה דווקא לפני קבלת התורה; אבל לאחר קבלת התורה שבה נקראנו 'עבדים' כמו שכתוב בפרשת בהר "כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם", עכשיו הדברים שונים כי אדון שמחליט לשחרר את עבדו - לא שואל אותו, אלא משחררו בעל כרחו. וכך בגאולה האחרונה כולם ייגאלו בעל כורחם, וכמובא ברמב"ם: 'כבר הבטיחה התורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הם נגאלין' שנאמר: 'והיה כי יבואו עליך כל הדברים. ושבת עד ה' אלוקיך'.

וכן מצינו בהגדה של פסח (שנכתבה ברוח הקודש, כידוע) שהבן הרשע שואל 'מה העבודה הזאת לכם? לכם ולא לי ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל, כפר בעיקר... אילו היה שם לא היה נגאל'. והדייק הנפלא של הרבי שופך אור על הדברים: אילו היה שם, במצרים, ששם צריך להיות בבחינת 'בן', אז לא היה נגאל. אבל עכשיו, שאנו בבחינת עבד - בעל כורחו היה נגאל.

ושלא נחשוב חלילה, שאם ממילא כולנו ניגאל, אז אפשר לעשות מה שרוצים ולא צריך להתאמץ ולדקדק במצוות וכו'. חס ושלום. מדוע? כי קודם כול, אף אחד לא יודע אם יזכה לחיות עד סוף הגלות. ובנוסף, כתוב שבימות משיח כל צדיק נכווה מחופתו של חברו, שזה אומר שכפי המאמץ וההשתדלות של כל אחד, כך יהיו שכרו ודרגתו בידיעת השם והשגתו. ועוד מובא שאחרי ביאת משיח כבר לא יהיה שכר לקיום המצוות כי אז לא תהיה הסתרה ואל יהיו מניעות כי כולם יבינו ויראו את ערך קיום המצוות, ואז נתגעגע לזמן הגלות ונאמר הלוואי שיחזירו אותי לגלות לקיים מצווה אחת נוספת.

ולכן על כל אחד מאתנו לשנס מתניו ולהתחזק ביתר שאת לנצל כל רגע שאנו בגלות, כי בפתע פתאום יבוא האדון אל היכלו...

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

דיני קידוש

אם דיבר
המקדש קודם,
שטעם מהיין,
חוזר לברך
'הגפן' בלבד
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

חדש!

**ליקוטי מוהר"ן
חלק ג'
(מתורה ס"א-פ')**

חידושים ופרושים נפלאים
מפרי עטו של
הרב שלום ארוש שליט"א

הספר שמחיש את הגאולה | 052-2240696

תודה על ילדי

האם ניתן לשבת על ים בלי לטבוע?
תשובה לפרשת במדבר:
תשובה: מנין בני אדם נעשה על ידי ארבעה עשר - על ידי משה, אהרון ושנים עשר נשיאים (א, פסוקים א- יז)
זוכה לפרשת במדבר: משפחת אליאס, חיפה.
al5308000@gmail.com | 02-5812252

אז היא פתחה ואמרה: "יש סגולה בדוקה שהרב שליט"א מלמד אותנו, לומר כל יום רבע שעה תודה לה' אבל רק תודה בלי הפסקה, בפרט על משהו שקשה או כואב לנו. ואח"כ 8 פעמים "מזמור לתודה", זה נקרא - חוק התודה .

שלום.
את הסיפור הזה לא סיפרו ילדים, אבל סיפרה אמא שחיכתה לילדים:
מעל 15 שנים חיכינו לזכות בילדים.

הצטמררתי זה קשה אני לא יכולה, ובתבונה רבה היא השיבה לי: "להיות בלי ילדים אני מניחה שזה הרבה יותר קשה".

עשינו כבר את כל הסגולות, התפילות, השתדלויות האפשריים אך העלינו חרס בידנו.

כן הסכמתי איתה. לקחתי על עצמי את "חוק התודה".

יום אחד קיבלתי שיחת טלפון: "שלום, אני מהישיבה של הרב שליט"א ראיתי שהעברתם פניה לרב, בקשה לברכה, במה נוכל לעזור?"

פחות משנה, כבר הרמתי את הטלפון לאותה טלפנית שיעצה לי את חוק התודה,

סיפרתי לה שכבר מעל 15 שנה אני בלי ילדים וזה קשה.

וסיפרתי לה את הבשורה: "בחסדי השם זכיתי לחבוק בן, כן ברוך ה' חוק התודה פעל!"

אמרה לי תראי אני אומרת לך יש עצה בדוקה שתעזור לך את מוכנה לשמוע?

זה היה אמנם מסירות נפש לעשות כל יום, אבל היה שווה!

ענית: תראי אני כבר ניסיתי הרבה דברים מה אכפת לי.

אמרתי תודה וזכיתי להיות אמא!

צדקה | סיוון

הצדקה הכי חשובה
שיכול אדם לתת זה צדקה
להפצת ספרים ודיסקים.
(א.ב. של החיים)

לשיתוף בהפצת ספרי הרב
052-2240696

לקבלת מטרם מחזקים- 052-6672221

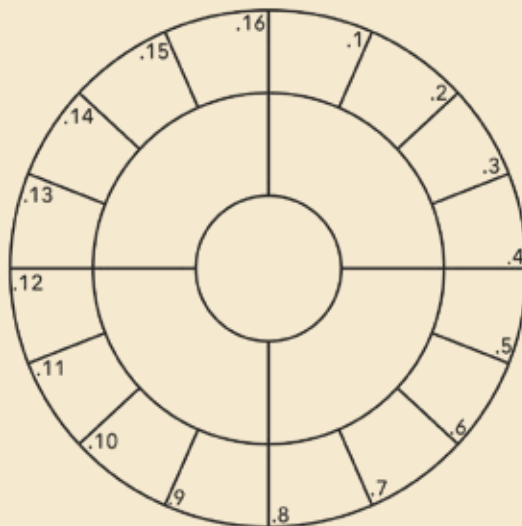
פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשיונות

תשבץ במעגל

מלאו את התשבץ כך שהאות שלישית תהיה זהה לכל המעגל (כתבו אותה במרכז)

9. כתם על העור עקב חשיפה לשמש
10. מספר החומשים
11. המאור הגדול
12. שרץ
13. בנו של חם בן נח
14. לורד צבע
15. נתח מוצק, מקשה
16. יכולת תפיסה גירויים חיצוניים

1. משטח עבודה במטבח
2. מזל רע
3. זכר העז
4. אריה
5. החליק במורד
6. חוקר סמוי
7. הפוך מחזק
8. ניתק, קרע בכח

בדיחות הדעת

איזה זקן בא לרופא בתלונה שהוא לא שומע באוזן אחת. הרופא בודק וקובע שמצב זה נובע מזקנה. אז הזקן אומר לרופא שזה לא יכול להיות כי שתי האוזניים באותו הגיל.

העלון מוקדש לע"נ
יפה בת אסתר ז"ל

ולהצלחת משפחת אליהו

להקדשת העלון: 02-5308000

וארגון. אי אפשר פעם לסדר ופעם לא. עקביות היא המפתח. אם משהו בתוכנית לא עובד, תבדקו את העקביות... נמשיך עם ההדרכה: כאשר קריאתו מתחילה להתבסס (בגיל 5) נערוך איתו רשימה של דברים שהוא צריך לעשות במשך היום. נפרט ברשימה את הזמנים שבהם צריכה המטלה להתבצע ואילו דברים הוא צריך להכין למשימות שהוא אחראי עליהם. נתלה את הרשימה על המקרר או על מקום קבוע אחר. כדי לחזק את ביצוע המטלות, נעבור איתו מידי יום על ההוראות ונמקרו לו ליד רשימת-המטלות את המשימות שבוצעו, המחיקה תהווה לגבי סוג של חיזוק ומראה מקום על ההתקדמות במשימה.

בגיל שש עד שבע

ביחד עם כל הנ"ל, נעלה את תחום האחריות הקשורה לסדר וארגון ונאפשר לילד להחליט ביחד איתנו על מקומות קבועים לחפצים חשובים בבית, כן גם אלו השייכים לנו. נסביר לילד, כי כדי שנדע היכן נמצא כל חפץ ונמנע מלחפש אותו בכל פעם שנצטרך אותו- עלינו להגדיר לו מקום קבוע. נחשוב ביחד עם הילד על מקום אידיאלי ונתתח איתו ביחד מדוע להעדיף דווקא את המקום הזה. לאחר שהחלטתם ביחד על המקום הקבוע, אפשר למנות אותו "לאחראי" על החפץ ומקומו, לדוגמה להחליט היכן יהיה מקום הגביעות במקרר, המעילים במתלה או מקום הכדורגל, ואפילו מפתחות הרכב. על הילד לדאוג שהם אכן יהיו מונחים תמיד במקומם. בכל גיל המשך, תחשבו על תוכנית המותאמת לגיל, שתעודד ותחזק אצלו את מיומנות סדר וארגון. המיומנות השנייה, בע"ה בשבוע הבא!

הרב אבוהצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

לומדים להצליח פרק טז'

המאמרים האחרונים, עוסקים ב"מיומנויות ההכשרה ללמידה" דהיינו: באותם כלים שבאמצעותן ניתן להגיע ללמידה. בפרק הנוכחי, נסיים בע"ה ללמוד על המיומנות הראשונה מתוך חמש המיומנויות, שהן: סדר וארגון, ניהול זמן, התמקדות, ריכוז ומוטיבציה. הסברנו בכמה מאמרים על החשיבות של סדר וארגון בחיים בכלל ובלמידה בפרט, וחילקנו את העבודה לגילאים. בשבוע שעבר, כתבנו על המיומנות עד גיל שלוש, השבוע בע"ה ממשיכים לטפס עם הגיל.

בגיל שלוש עד ארבע

בנוסף לכל מה שכתבנו בעבודה עם הילד בגיל שנתיים, נכניס את הילד בן השלוש בהדרגה לפעילות של סדר וארגון תוך כדי מהלך היום, לדוגמה: סידור המיטה בבוקר.

חינוך הפוך

יש גם חינוך הפוך, כן זה שגורים לילד להיות לא מסודר, ולא כטעות בחינוך אלא כפעולה יזומה. כמו, הורים שמסדרים בעצמם את חדרי הילדים. מכל סיבה שלא תהיה, הורים אלו שוגים, משום שהם משדרים לילדים שתפקיד זה אינו באחריותם. חלק מהחינוך הוא חינוך לאחריות, וברור שיש לחנך את הילדים לאחריות. כמובן לכל פעולה חינוכית, יש תהליך, יש תוכנית ויש גורמים מחנכים וגורמים מדרבנים. אין פעולה שנעשית בלחיצת כפתור ואין ילד שמקבל את התוכנית ומיד מבצע. חייב לבנות תוכנית ותהליך, בצורה מקצועית, תואמת גיל ויכולות והכי חשוב מגוונת ואטרקטיבית.

ממשיכים עם גיל ארבע עד חמש

לקראת הכניסה לכיתה א' רצוי לתרגל את הילד שיידע לסדר בעצמו גם את חפציו. מנו את הילד להיות אחראי על סידור חפציו בתוך מגירה פרטית משלו, את ספריו ומשחקיו במדף משלו וכדו' התפקיד והאחריות המוטלת עליו תעניק לו ללא ספק ביטחון ותחושה של שייכות, אחריות, סדר וארגון. כאשר הילד בשל יותר, נכניס את סידור החדר וארגון חפציו האישיים ל"פעולות קבועות" במהלך היום: לפני ארוחת הערב או אחריה, לפני המקלחת או אחריה, נשריין לו כמה דקות לסידור החדר, כך שהילד יבין שזהו חלק בלתי נפרד מעבודות הבית בסוף היום. ניתן גם למנות אחראי על מטלות הנוגעות לתחזוקת הבית, כמו השקיית העציצים והשלכת האשפה.

עקביות

עקביות היא נוסחת הפלא בהצלחה עם לימוד סדר

בכל פעולת חינוך, אנחנו משתמשים בגורם מחנך ובגורם מדרבן, הגורם המחנך הוא השיחה, הפירגון והמידע המתקבל ע"י עזרת החושים, הגורם המדרבן הוא "מבצע" נושא פרס קטן. הילד יראה סדר, נשוחח איתו על חשיבות הסדר ונעשה עם הילד "מבצע" שבכל בוקר לאחר שהוא מתעורר וכו' הוא מסדר את הכרית בקצה המיטה, מיישר את הסדין ומקפל את השמיכה ביחד עם אמא. בסיום הסידור, הוא מקבל מדבקת מצטיין על "לוח המצטיינים". נסכם איתו מראש שכאשר הוא יגיע למספר מדבקות (נניח 10) הוא זוכה בפרס. כך הרווחנו חינוך לסדר וארגון בצורה חווייתית. מבצע הוא אינו גורם מחנך, הוא גורם מדרבן ומעודד לפעולות החינוך.

בגיל זה, נרגיל בהדרגה ל"פעולות סדר קבועות" במהלך היום, לדוגמה: סידור תיק-האוכל במקום קבוע בחזרתו מהגן, עזרה בסידור וארגון השולחן לפני ארוחת הערב או אחריה, סידור בגדיו לפני המקלחת או אחריה, השתתפות בסידור הקניות בארון ובמקרר, עזרה במיון ובהכנסת כביסה למכונה ובהוצאתה ממייבש הכביסה וכדו'.

בגיל ארבע עד חמש

בגיל זה נרחיב את תחום העבודה על סדר וארגון גם על נושא ה"אחריות": נציג את "פעולת הסידור"

עם ישראל מדובר אתנו

אהבת ישראל, זה בא לאנו!
אני, אלק, לא בא אהב
זה כפינו
לבריקץ סמני מליח
לקר אוננו
טצב מתבטאת אצוק
אהבת ישראל?

את התשובות שלכם
נעלה מידי פעם בעלון, בציון קרדיט.
al5308000@gmail.com

החברת שמעניקה כלים לאהוב.
052-2240696